

прѣлѣе чашата и казва: „Утира!“ — т. е. случайно прѣлѣла. Изпиватъ първата чаша, послѣ пакъ налива. Но какъ?—Налѣе на турчина чашата малко празна, а на себе си прѣлѣе и пакъ казва: „Утира!“ Турчинътъ гледалъ, гледалъ и най-послѣ казалъ: „Ефенди, направи тѣй малко „утира“ и на мене, да пия и азъ отъ тази чаша!“ Така правимъ и ние. Като дойде за себе си, тѣй малко съ „утира“, а като дойде за другитѣ, нѣма „утира.“ Не, ще прѣлѣешъ и за себе си, и за другитѣ. Нашата любовь трѣбва да се даде тѣй прѣизобилно на това цвѣте, да съзнае то, че ти си му далъ, че си излѣлъ върху него много. Ще прѣлѣешъ, ще кажешъ: „Утира!“ На дѣтето си ще дадешъ прѣизобилно, да почувствува, че майка му е дала своитѣ чувства. Въ умоветъ на дѣцата, майката трѣбва да седи като единъ идеалъ. Затова майката трѣбва да се моли, да каже: „Господи, вѣрвамъ въ Тебе, вѣрвамъ, че мога да приложя Твоята Любовь.“ И дѣйствително, тя може да се приложи. Нѣма абсолютно никаква причина, която може да ни спъне. И църквата, и държавата, и тия закони, тѣй както сж създадени, тѣ не могатъ да ни прѣпятствуватъ. Какъвто законъ и да създаде държавата, съ нищо не може да ни спъне, съ нищо не може да ни прѣпятствува. Ама че ние сме искали повече! Въ свѣта има само единъ великъ законъ, на който трѣбва да се подчиняваме. Е, хубаво, държавата прокарва единъ законъ, че не трѣбва да ставатъ никакви прѣврати. Защо създава този законъ? Понеже държавата отъ направенитѣ погрѣшки вижда, че съ всѣки прѣвратъ ще станатъ хиляди избивания, че най-малко 20—30 хиляди души ще станатъ жертва, затова прокарва такъвъ законъ и казва: „Не ни трѣбватъ оржжия, не трѣбва да ставатъ прѣврати.“ Тя намира, че прѣвратътъ не е нѣщо естествено. Хубаво, ние сме съгласни. Че това е единъ Божественъ законъ! Въ свѣта сѣществуватъ една Божия държава, и тази държава се управлява съ единъ великъ законъ — Любовьта я управлява. И поданицитѣ ѝ не трѣбва да се убиватъ помежду си. Не само това, но всички поданици трѣбва да живѣятъ братски. И всички хора: и свещеници, и учители, и управляващи, всички могатъ да живѣятъ братски.

„До колко пжти да си прощаваме? До 7 пжти ли?“